

3. Các môn đệ đầu tiên của Chúa Giêsu

Giăng 1: 35-51

Tin Mừng theo Giăng

Tất cả mọi thứ mà Chúa Giêsu đã làm trong khi Ngài ở trần gian là để rèn luyện bằng cách làm mẫu cho những người mà Ngài gọi cho chính Ngài. Chức vụ mà Ngài bắt đầu là nhỏ bé, nhưng giống như men hoặc men được cho vào bánh mì, nó sẽ dần dần dậy cả lên bằng cách chạm vào cuộc sống này đến cuộc sống khác (Ma-thi-ơ 13:33) và, do đó, vươn ra toàn thế gian. Đó là lý do tại sao, ngay khi bắt đầu chức vụ của Ngài, Chúa Giêsu đã bắt đầu một nhóm nhỏ gồm mười ba cá nhân. Ngài sẽ đưa mười hai người vào mối quan hệ với chính Ngài và thay đổi tính cách của họ bằng cách theo dõi rèn luyện họ thông qua việc hướng dẫn. Sau đó, qua ba năm với Ngài, Ngài cũng sẽ làm mẫu cách làm tương tự với những người khác để nhân lên.

Khi chúng ta xem xét những kiểu người mà Chúa Kitô đã chọn để liên kết, đào tạo và nhân lên, chúng ta thấy rằng Ngài đã không đến các trường học cao hơn để tìm thấy họ. Ngài cố tình chọn những cá nhân giống như chúng ta, tức là những người bình thường, hàng ngày. Mười hai người không phải là siêu sao. Sự lựa chọn này của người đàn ông là cho chúng ta thấy ngày nay rằng không ai bị loại khỏi việc phục vụ Thiên Chúa và không được Ngài sử dụng.

Những người đã đi đạo với Chúa trong một thời gian thường nghe về những câu chuyện hay về cách mọi người gặp gỡ Chúa Jesus, và rất nhiều người đã ước rằng ngày của họ gặp Chúa Kitô sẽ được tôn vinh hơn với Chúa.

Thông thường, chúng ta có thể nhìn vào những cá nhân đang được Chúa sử dụng, và thật dễ dàng để nghĩ rằng, nếu chúng ta được sinh ra ở một quốc gia khác, hoặc nếu chúng ta đã đi đến trường Kinh Thánh, nếu chúng ta có thể có một công việc tốt hơn, sau đó chúng ta có thể đã ở một vị trí tốt hơn để phục vụ Thiên Chúa. Tuy nhiên, khi chúng ta kiểm tra các Tin mừng, chúng ta thấy rằng những người mà Chúa gọi là đã tìm thấy Chúa theo nhiều cách khác nhau, và không phải tất cả đều là những câu chuyện chuyên đổi mệnh mẽ.

Hôm nay, chúng ta nhìn vào những câu chuyện của bốn môn đệ đầu tiên gặp Chúa Kitô. Chúng ta không nên nghĩ rằng có một mâu thuẫn ở đây giữa ba Tin Mừng khác bởi vì Tin Mừng Giăng đang viết về cuộc gặp gỡ đầu tiên của họ với Chúa Kitô; trong khi đó, các Tin mừng khác đang nói về lời kêu gọi của họ để phụng sự.

Những môn đồ đầu tiên của Chúa Giêsu

³⁵ Ngày mai, Giăng lại ở đó với hai môn đồ mình; ³⁶ nhìn Đức Chúa Jêsus đi ngang qua, bèn nói rằng: Kia, Chiên con của Đức Chúa Trời! ³⁷ Hai môn đồ nghe lời đó, bèn đi theo Đức Chúa Jêsus. ³⁸ Đức Chúa Jêsus vừa xây lại, thấy hai người đi theo mình, thì phán rằng: Các ngươi tìm chi? Thưa rằng: Ra-bi (nghĩa là Thầy), Thầy ở đâu? ³⁹ Ngài phán rằng: Hãy đến xem. Vậy, hai người đi, thấy nơi Ngài ở, và ở lại cùng Ngài trong ngày đó; lúc bấy giờ độ chừng giờ thứ mười. ⁴⁰ Trong hai người đã nghe điều Giăng nói và đi theo Đức Chúa Jêsus đó, một là Anh-rê, em của Si-môn Phi -e-rơ. ⁴¹ Trước hết người gặp anh mình là Si-môn, thì nói rằng: Chúng ta đã gặp Đấng Mê-si (nghĩa là Đấng Christ). ⁴²

Người bèn dẫn Si-môn đến cùng Đức Chúa Jêsu. Ngài vừa ngó thấy Si-môn, liền phán rằng: Ngươi là Si-môn, con của Giô-na; ngươi sẽ được gọi là Sê-pha (nghĩa là Phi -e-rô).

Câu 29 và 35 của Phúc âm Giăng, cho chúng ta biết rằng vào hai ngày riêng biệt, Giăng Báp-tít đã chỉ mình xa cách với Chúa Giê-su, gọi Chúa Kitô là "Con Chiên của Thiên Chúa". Đã chỉ cho mọi người về sự ăn năn và chuẩn bị tâm hồn của người đàn ông để nhận Đấng cứu thế, Giăng đã đi đến cuối sứ mệnh của mình. Anh ta tìm cách phái những người theo mình ra khỏi mình để theo Chúa Kitô, Ánh sáng đích thực của thế giới. Đã đến lúc ảnh hưởng của Giăng giảm xuống và sứ mệnh và tác động của Chúa Giê-su cũng tăng lên. Người hầu của Chúa sẽ tìm kiếm sự tốt lành của Chủ mình chứ không phải của riêng mình.

Hai môn đệ được đề cập trong câu 35 là ai? Giăng, tác giả Tin Mừng, nói với chúng ta rằng một trong số họ là Andrew (câu 40), nhưng anh ta bỏ qua cho chúng ta biết người kia là ai. Rất có khả năng đó là Giăng, chính người viết Tin Mừng, người đồng hành với Andrew. Chúng ta có thể giả định điều này bởi vì Chúa Giê-su đã tác động đến cuộc sống của Giăng đến nỗi anh ta thậm chí còn nhớ rằng đó là giờ thứ mười trong ngày (4 giờ chiều) khi họ gặp Chúa Kitô và bắt đầu theo Ngài. Rất ít người có thể quên ngày và giờ họ gặp Chúa Giê-su, vì đó là sự thay đổi trong cuộc sống của họ.

Giăng liên tục bỏ việc sử dụng tên của mình trong Kinh thánh. Năm lần trong Tin Mừng của mình, anh tự gọi mình là đệ tử mà Chúa Giê-su yêu mến (Giăng 13:23; 19:26; 20: 2; 21: 7; 21:20). Giăng khiêm nhường tỏa sáng bởi sự từ chối nói về bản thân. Có lẽ, anh ta đã học được điều này từ Giăng Báp-tít, người đã nói, nói về Chúa Kitô, "Ngài phải dấy lên, ta phải hạ xuống" (Giăng 3:30). Anh là một người nhận thức rằng Chúa Giê-su yêu cá nhân mình. Sứ đồ Phao-lô cũng đã viết về tình yêu Thiên Chúa cá nhân này khi anh viết về nhận thức của mình về tình yêu của Chúa Kitô dành cho mình: Tôi đã bị đóng đinh vào thập tự giá với Đấng Christ, mà tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi; nay tôi còn sống trong xác thịt, ấy là tôi sống trong đức tin của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi, và đã phó chính mình Ngài vì tôi. (Ga-la-ti 2:20).

Câu hỏi 1) Quan trọng như thế nào đối với đức tin vào Chúa để biết rằng là Chúa yêu anh em? Làm thế nào chúng ta có thể phát triển trong sự hiểu biết của chúng ta về tình yêu mật thiết của Thiên Chúa? Anh em nghĩ điều gì cần xảy ra để anh em được an toàn trong tình yêu của Chúa?

Giăng, tác giả Tin Mừng, dường như có một chiều sâu về bước đi của mình với Chúa, vì anh ta tự tin và an tâm trong thực tế rằng Chúa yêu anh ta. Khi một người biết rằng Chúa vô cùng yêu anh ta, anh ta có thể trải qua bất kỳ thử thách nào.

Khi chúng ta đọc rằng hai môn đệ đi theo Chúa Giê-su (câu 37), điều đó không có nghĩa là theo nghĩa môn đồ; họ thực sự theo Ngài. Họ đang đi dọc phía sau Chúa Giê-su, hy vọng có thời gian riêng tư với Ngài. Họ tò mò. Họ không biết Chúa Kitô, vì họ chưa gặp Ngài. Tất cả những gì họ biết về Ngài là Giăng Báp-tít rao giảng và gọi Ngài là Chiên Thiên Chúa.

Khi một người đàn ông hay phụ nữ tò mò về Chúa Kitô, đó là bởi vì có một sự thức tỉnh bên trong, tức là, có một nhu cầu hoặc một khát khao trong một tâm hồn. Chúa Giê-su đã phán: "Vị bằng Cha, là Đấng sai ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng ta, và ta sẽ làm cho

người đó sống lại nơi ngày sau rốt. (Giăng 6:44). Nếu có một mối quan tâm hoặc mong muốn biết thêm về Chúa Kitô, đó là một dấu hiệu tốt cho thấy Chúa Cha đang ở trong hành động kéo người đó đến với Chúa Kitô.

Khi Chúa Giêsu nhận ra hai người đàn ông đi theo Ngài, Ngài quay lại và hỏi họ muốn gì. Ngài nhận thức được cơn đói của họ và cố gắng thỏa mãn nó. Tôi thích điều đó về Chúa Jesus. Ngài luôn có thời gian cho mọi người. Ngài đã đi bộ. Hầu hết những người bạn rộn là những người lãnh đạo cần có không gian riêng và không gian riêng của họ, nhưng Chúa Kitô đã dành thời gian cho những người khao khát Chúa.

Chúa luôn tạo khoảng trống trong cuộc đời của Ngài cho môn đệ những người muốn theo Ngài. Anh em đã theo dõi ở một khoảng cách cùng một lúc? Làm thế nào Chúa Giêsu mời anh em đến gần hơn với chính mình? Anh em có tò mò về những điều về Thiên Chúa?

Theo sau Chúa Jêsus là không đủ, chúng ta phải theo Ngài vì những lý do đúng đắn. Chúng ta phải mất cuộc sống của chúng ta để theo Ngài. **Và bất cứ ai không vác thập giá của mình và theo ta đều không thể là môn đệ của ta (Lu-ca 14:17)**. Có một số người theo Chúa Giêsu vì lý do chính trị, hy vọng rằng Ngài sẽ lãnh đạo một cuộc nổi dậy chống lại sự chiếm đóng của La Mã. Có một số người, như Giuđa, có nhiều động cơ để theo Ngài, như cho tay vào túi tiền và trộm lấy của cải (Giăng 12: 6). Chúa Giêsu cho phép hai người theo Ngài nói lên những gì đang diễn ra trong lòng họ bằng cách hỏi họ câu hỏi, **“Anh muốn gì?” (câu 38)**.

Câu hỏi 2) Nếu Chúa Kitô hỏi anh em câu hỏi đó, “ anh em muốn gì?” Hãy làm thế nào để anh em trả lời Ngài? Anh em muốn gì từ Ngài?

"Anh em đang ở đâu?" là câu trả lời của họ. Nó gần giống như họ đang hỏi, "Chúng ta có thể đi cùng Ngài đến nơi Ngài đang ở và làm quen với Ngài không?" Thật là một trải nghiệm tuyệt vời, tức là được ngồi với Chúa Giêsu và đến thăm Ngài ở nơi Ngài đang ở. Những gì ân cần mà chúng ta thấy trong Chúa Kitô khi Ngài chào đón họ trở lại bất cứ nơi nào Ngài đang ở và chọn để tận hưởng sự bầu bạn của hai ngư dân hỏi hám.

Sự cải đạo của Phi-ơ-rơ

Giăng nói với chúng ta rằng đó là giờ thứ mười bằng cách tính toán của Israel vào thời điểm đó. Ngày được chia thành mười hai, chia ra từng phân khúc giờ một, vì vậy đối với chúng ta hôm nay là khoảng 4 giờ chiều, và mặt trời đã lặn khi cả ba đi đến nơi Chúa Giêsu đang ở. Nó có thể chỉ là một ngọn lửa trại, vì thung lũng sông Jordan có thể khá ấm áp vào buổi tối quanh năm. Dường như họ phải nói chuyện với Chúa Giêsu vào buổi tối. Vậy kết quả của Andrê và Giăng dành phần còn lại của ngày với Chúa Giêsu (câu 39) là gì? Sáng hôm sau, Andrê không thể kiềm chế bản thân trong sự phấn khích của mình, và trước khi anh có thể làm bất cứ điều gì khác, anh phải tìm anh trai mình, Simon.

Mỗi lần trong Kinh thánh, nơi Andrê được tập trung, anh ta được thuật lại là giới thiệu mọi người với Chúa Giêsu. Đầu tiên là ở đây trong đoạn này khi anh ta đi ngay để nói với anh trai của mình, Simon Phi-ơ-rơ. Lần thứ hai được tìm thấy khi anh ta mang một cậu bé với gói bữa trưa của mình đến với Chúa Giêsu để nhân nó (Giăng 6: 8-9), và lần thứ ba là khi một số người

Do Thái Grecian muốn gặp Chúa Giê-su (Giăng 12:22). Điều đó có tốt không trong bài thi của anh em khi anh em về nhà?

Có hai dấu hiệu tốt cho thấy con người đã có một bước ngoặt đáng chú ý trong cuộc sống của họ. Đầu tiên là họ cầu nguyện, chẳng hạn như Sau-lô đã trở thành Sứ đồ Phao-lô sau khi ông cải đạo trên Đường Damascus (Công vụ 9:11). Dấu hiệu thứ hai là một người sẽ ngay lập tức bắt đầu nói với gia đình và bạn bè. André hào hứng đi đến chỗ anh trai Simon, còn được gọi là Phi-ơ-rơ. Nói rằng: "Chúng ta đã tìm thấy Đấng Thiên Sai". Có thể là André và Giăng đã đến Giăng Báp-tít trong một nhiệm vụ tìm kiếm Đấng cứu thế. **"Hãy xin, sẽ được; hãy tìm, sẽ gặp; hãy gõ cửa, sẽ mở cho"** (Ma-thi-ơ 7: 7).

Sự nhiệt tình của André móc nối Phi-ơ-rơ; ông đã đến nơi Chúa Kitô. Khi Phi-ơ-rơ đứng trước Chúa, chúng ta được biết: **"Chúa Giê-su nhìn anh ta và nói, 'Người là Simon, con trai của Giăng. Người sẽ được gọi là Cephas, (mà khi dịch ra là Phi-ơ-rơ (câu 42)).** Từ tiếng Hy Lạp *emblepein* là từ được dịch sang tiếng Anh khi *"nhìn vào"*. Đây có nghĩa là nhìn chăm chăm với một cái nhìn tập trung, có chủ ý. Đó là ánh mắt của Con Thiên Chúa, người có thể nhìn sâu vào trái tim của một người và nhìn thấy mọi thứ của một người và những gì anh ta đã làm (Giăng 4:39).

Tính cách, sự cam kết và đức tin chỉ là một số phẩm chất mà Ngài có thể nhìn thấy, mặc dù chúng chưa được hình thành đầy đủ trong cuộc sống của Phi-ơ-rơ. Khi Chúa nhìn vào Phi-ơ-rơ Ngài có thể thấy những phẩm chất bên trong của một nhà dẫn đầu mạnh mẽ, nhưng Ngài cũng có thể nhìn thấy khía cạnh dao động và không thể tha thứ của trái tim anh ta. Nhìn thấy tất cả những điều này, Ngài vẫn chọn anh ta. Chúa Kitô nhìn thấy những gì chúng ta có đang ở bên trong.

Khi Samuên tiên tri được Thiên Chúa phái đến để xức dầu cho một vị vua mới cho Israel, Chúa bảo ông hãy đến nhà của Jesse ở Bethlehem. Jesse tập hợp các con trai của mình trước Samuên, và khi nhìn thấy người lớn tuổi nhất, Ê-li-áp, Samuên ngay lập tức đo kích thước của chàng trai trẻ này và nghĩ rằng Ê-li-áp sẽ là người xức dầu vì kích thước và sức mạnh của anh ta. Chúa thấy mọi thứ khác nhau:

⁶Khi họ đi vào, Samuên nhìn thấy Ê-li-áp thì nói: "Chắc hẳn người đang đứng trước mặt Đức Giê-hô-va là người được xức dầu của ngài". ⁷Nhưng Đức Giê-hô-va phán với Samuên: "Đừng chú ý đến bề ngoài và chiều cao của nó, vì ta đã từ bỏ nó. Loài người không nhìn theo cách của Đức Chúa Trời vì loài người chỉ nhìn bề ngoài, nhưng Đức Giê-hô-va nhìn trong lòng". (1 Samuên 16:6-7).

Khi Chúa nhìn vào người đàn ông, Ngài không chỉ nhìn thấy một người đàn ông mà còn là những gì anh ta sẽ trở thành. Một mình Thiên Chúa có thể định hình cuộc sống của chúng ta như một thợ gốm làm đất sét, tức là, để mang lại những gì Ngài đã định cho mỗi chúng ta được và làm. Nó giống như việc đưa ra cái tên sẽ nhắc nhở Phi-ơ-rơ về con người mà anh sẽ trở thành: một hòn đá, và không phải là Simon không thể tha thứ và bốc đồng, người đã nói mà không suy nghĩ.

Tin mừng chỉ ra một số kinh nghiệm phục vụ để định hình Phi-ơ-rơ thành người đàn ông mà tên mới của anh sẽ đại diện. Đó không phải là một sự chuyển đổi dễ dàng; phải mất thời gian và bao

gồm những bài học mà Phi-ơ-rơ phải học. Chẳng hạn, trong Bữa Tiệc cuối cùng, khi một cuộc tranh cãi nổ ra giữa các môn đệ, trong đó họ là người vĩ đại nhất, Chúa Giêsu đã quay sang Phi-ơ-rơ (nhiều khả năng vì ông là nguồn gốc của cuộc tranh luận). Chúa Giêsu gọi anh bằng tên cũ trước khi anh gặp Chúa Kitô như muốn quở trách anh một cách nhẹ nhàng vì đã chuyển sang lối cũ và lối sống cũ. ³¹ "Hỡi Si-môn, Si-môn, này qui Sa-tan đã đòi sàng sảy ngươi như lúa mì. ³² Song ta đã cầu nguyện cho ngươi, hầu cho đức tin ngươi không thiếu thốn. Vậy, đến khi ngươi đã hối cải, hãy làm cho vững chí anh em mình" (Lu-ca 22: 31-32).

Phản ứng của Phi-ơ-rơ cho thấy anh ta nghĩ rằng anh ta có năng lực cá nhân để vượt qua bất kỳ thử nghiệm nào với sự tận tâm của anh ta với kết quả mỹ mãn. Anh ta sẽ không bao giờ từ chối Chủ của mình! Bài kiểm tra cuối cùng đã đến khi anh ta theo Chúa Giêsu vào đêm mà anh ta bị phản bội. Anh ta tự tin rằng anh ta sẽ không bao giờ từ bỏ Chúa Kitô, nhưng ba lần khi Phi-ơ-rơ bị áp lực, anh ta phủ nhận rằng anh ta đã từng biết Chúa. Sau đó tại dinh thự của thầy tế lễ, Phi-ơ-rơ thậm chí còn tự mình chửi rủa mình để cố che giấu sự thật rằng anh ta là một môn đệ (Mác 14:71).

Có thể là toàn bộ kinh nghiệm mà Phi-ơ-rơ phải trải qua đã được Chúa trang bị để tiết lộ nơi Phi-ơ-rơ thuộc linh. Trái tim anh cần phải tan vỡ và được đổi mới trên bánh xe của Chúa. Phi-ơ-rơ cần phải ăn năn và từ bỏ lối sống Simon của mình để cuối cùng trở thành hòn đá mà Chúa đã biến anh thành. Việc đổi tên từ Simon thành Phi-ơ-rơ đã giúp nhắc nhở anh về cách Chúa nhìn thấy những gì trong tinh thần anh.

Tommy Lasorda, cựu quản lý của Los Angeles Dodgers, kể câu chuyện về một người ném bóng trẻ, gầy gò, người mới trong hệ thống giải đấu nhỏ của Dodgers. Chàng trai trẻ có phần rụt rè, nhưng anh ta có một cánh tay cực kỳ mạnh mẽ và chính xác. Lasorda đã bị thuyết phục rằng người ném bóng trẻ tuổi có tiềm năng trở thành một trong những người vĩ đại nhất từ trước đến nay. Tuy nhiên, Lasorda nói, chàng trai trẻ cần phải quyết liệt và cạnh tranh hơn. Anh cần phải mất đi sự rụt rè của mình.

Vì vậy, Lasorda đã đặt cho anh một biệt danh hoàn toàn trái ngược với tính cách của anh: "Chó mặt bò". Trong những năm qua, đó là những gì Orel Hershiser trở thành một trong những đối thủ cạnh tranh ngoan cường nhất từng chiếm được gò đất ở các giải đấu lớn. Biệt danh đã trở thành một lời nhắc nhở vĩnh viễn về những gì anh ta nên có, và không lâu sau, nó định hình toàn bộ thái độ của anh ta.

Câu hỏi 3) Nếu anh em có thể thay đổi tên của mình, anh em sẽ làm điều đó? Anh em sẽ đổi tên thành gì và tại sao?

Chúa đã thay đổi tên của Simon để thay đổi nhân vật của mình thành một hòn đá. Một sự thay đổi trong tính cách của chúng ta có thể ảnh hưởng đến cả thế hệ đằng sau chúng ta. Như một ví dụ về một cuộc sống thay đổi và hiệu quả, chúng ta hãy xem di sản của một người đàn ông tin kính, Jonathan Edwards, nhà truyền giáo và nhà phục hưng nổi tiếng từ thế kỷ thứ mười tám. Xem làm thế nào Thiên Chúa sử dụng một cuộc sống này để ảnh hưởng đến cuộc sống của nhiều người.

Cha của Jonathan Edwards là một mục sư, và mẹ của ông là con gái của một giáo sĩ. Trong số con cháu của họ có mười bốn người đứng đầu của các trường đại học; hơn một trăm giáo sư đại học; hơn một trăm luật sư; ba mươi thẩm phán; sáu mươi thầy thuốc; hơn một trăm giáo sĩ, nhà truyền giáo, và giáo sư thần học, và khoảng sáu mươi tác giả.

Hiếm có ngành công nghiệp lớn nào của Mỹ mà chưa có một trong những gia đình giữa các nhà khởi xướng chính. Đó là sản phẩm của một gia đình Kitô hữu người Mỹ, được nuôi dưỡng trong những điều kiện thuận lợi nhất. Sự tương phản được trình bày trong gia đình Jukes, không thể được nghiên cứu và sẽ không hoạt động và được cho là đã gây thiệt hại cho bang New York một triệu đô la.

Toàn bộ lý lịch của họ là một trong những sự bần cùng và tội phạm, điên rồ và im lìm. Trong số một ngàn hai trăm con cháu được biết đến của họ, ba trăm mười là người chuyên ăn xin, bốn trăm bốn mươi người đã bị hủy hoại về thể xác bởi sự độc ác của họ, sáu mươi là kẻ trộm theo thói quen, một trăm ba mươi là tội phạm bị kết án, năm mươi lăm là nạn nhân của sự bất tịnh một giao dịch (và mười trong số những người đã học nó trong nhà tù tiểu bang), và gia đình khét tiếng này đã sản sinh ra bảy kẻ giết người.

Sự thật đơn giản là anh em không thể đưa mọi người đi xa hơn chính mình. Các nhà lãnh đạo nảy nở ra sau kiểu của họ. Cây táo mang táo, cây lê tạo ra lê, cừu sinh ra cừu và các Kitô hữu sinh ra các Kitô hữu khác. Anh em là những gì anh em tái tạo.

John Wimber là một nhà tư vấn sự lớn lên của nhà thờ một thời gian trước khi ông trở thành mục sư của Hiệp hội Kitô giáo Vườn nho ở Anaheim, California. Một ngày nọ, khi ông đang dạy một nhóm mục sư cách phát triển nhà thờ của họ, ông đã đi sâu vào giảng dạy trước khi một mục sư thiếu kiên nhẫn đứng dậy và nói, "Tôi biết tất cả những điều này. Chỉ cần dạy tôi làm thế nào để thêm nhiều người vào nhà thờ của tôi."

Giăng đã rất kiên nhẫn với anh ta lần đầu tiên, nhưng khi người đàn ông thất vọng ngắt lời lần thứ hai và nói điều tương tự, John đã có một suy nghĩ mạnh mẽ hoặc một lời nói khôn ngoan cho người đàn ông này. Giăng nhìn thẳng vào anh ta và hỏi anh ta câu hỏi sau đây về sự phát triển của nhà thờ, và nói, "Anh muốn thêm bao nhiêu nữa?" Người đàn ông ngã ngửa ra ghế như thể lơ lửng trong suy nghĩ, nói rằng, "Tôi không muốn giống như tôi nữa. Tôi muốn họ giống như Chúa Giê-su!"

Các nhà lãnh đạo được dẫn dắt bởi Thánh Linh của Thiên Chúa giúp tạo ra các nhà lãnh đạo trong Thân thể Chúa Kitô, và đó luôn là nhu cầu trong Giáo hội của Chúa Giê-su. Những gì chúng ta là những gì chúng ta tái tạo. Thiên Chúa cam kết định hình một người mà ngài dự định sẽ sử dụng.

Trong ví dụ về nghiên cứu của chúng ta ngày hôm nay, Ngài đã biến cuộc đời của Phi-ơ-rơ thành chiếc bình vỡ mà Chúa Kitô đã định hình. Phi-ơ-rơ là người đã rao giảng Tin Mừng vào ngày lễ Ngũ tuần và thấy ba ngàn người đến với Chúa Kitô. Ông cũng được sử dụng để chia sẻ phúc âm cho người Samari và sự di chuyển của Thánh Linh giữa họ, và sau đó, để mở cánh cửa cho dân ngoại (không phải là người Do Thái) được cứu trong nhà Cornelius, trung tâm La Mã (Công vụ 10 : 34-35).

Tất cả chúng ta không thể giống như Phi-ơ-rơ, nhưng Chúa Giêsu có một mục đích và một kế hoạch duy nhất cho mỗi người chúng ta. Không phải ai cũng được mời gọi làm người giảng đạo; tất cả chúng ta đều có những món quà khác nhau, làm tăng thêm việc xây dựng Thân thể Chúa Kitô. Sự kêu gọi của chúng ta, mỗi chúng ta, là tất cả những gì chúng ta có thể có được bằng cách đáp ứng với công việc Thánh linh trong việc biến đổi chúng ta. Chúa Giêsu đã nhìn vào trái tim của Phi-ơ-rơ và bắt đầu sự biến đổi tính cách này bằng cách đổi tên. Hãy để đi tiếp đến đoạn tiếp theo trong Phúc âm Giảng.

Chúa Giêsu gọi Phi-líp và Na-tha-na-ên

⁴³ Qua ngày sau, Đức Chúa Jêsus muốn qua xứ Ga-li-lê, tìm Phi-líp, mà phán rằng: Hãy theo ta. ⁴⁴ Và, Phi-líp là người Bét-sai-đa, đồng thành với Anh-rê và Phi-e-rơ. ⁴⁵ Phi-líp gặp Na-tha-na-ên, nói với người rằng: Chúng ta đã gặp Đấng mà Môi-se có chép trong luật pháp, và các đấng tiên tri cũng có nói đến; ấy là Đức Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, con của Giô-sép. ⁴⁶ Na-tha-na-ên nói rằng: Há có vật gì tốt ra từ Na-xa-rét được sao? Phi-líp nói: Hãy đến xem. ⁴⁷ Đức Chúa Jêsus thấy Na-tha-na-ên đến cùng mình, bèn phán về người rằng: Này, một người Y-sơ-ra-ên thật, trong người không có điều dối trá chi hết. ⁴⁸ Na-tha-na-ên thưa rằng: Bởi đâu thầy biết tôi? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Trước khi Phi-líp gọi người, ta đã thấy người lúc ở dưới cây vả. ⁴⁹ Na-tha-na-ên lại nói: Lạy thầy, thầy là Con Đức Chúa Trời, thầy là Vua dân Y-sơ-ra-ên! ⁵⁰ Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Vì ta đã phán cùng người rằng ta thấy người dưới cây vả, thì người tin; người sẽ thấy việc lớn hơn điều đó! ⁵¹ Ngài lại phán: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, các người sẽ thấy trời mở ra, và thiên sứ của Đức Chúa Trời lên xuống trên Con người. (Giăng 1:43-51).

Điều đầu tiên chúng ta thấy trong đoạn văn này là Phi-líp đã không theo đuổi Chúa Giêsu. Chúa Giêsu đã đến tìm anh! Ở đây, chúng ta thấy Chúa Giêsu, nhà truyền giáo. Một số người trong chúng ta, như An-rê và Giảng, đã nghe về Chúa Kitô qua lời rao giảng Lời Chúa của Giảng Báp-tít. Phi-ơ-rơ đã nghe bằng cách lắng nghe và nhìn thấy niềm đam mê của người anh em mình, nhưng Phi-líp có chính Chúa Giêsu đang tìm kiếm anh ta và tìm thấy anh ta (câu 43). Thật tuyệt vời khi được tìm thấy bởi Chúa Giêsu, viz. Đấng tạo dựng vũ trụ tìm kiếm và tìm thấy chiên của Ngài như một Người chăn cừu. Hãy để ý nghĩ rằng mỗi chúng ta đều có giá trị cao đối với Thiên Chúa chìm vào linh hồn của chúng ta và rằng Ngài đã sai Con của Ngài đi tìm mỗi chúng ta.

Câu hỏi 4) Anh em nghĩ gì về suy nghĩ của Phi-líp khi anh ấy nhận ra rằng đây là Đấng Thiên Sai và Ngài đã đích thân đến tìm anh ấy? Anh em có bao giờ cảm thấy rằng Chúa đang bắt đầu mọi thứ trong cuộc sống của anh em bởi vì Ngài muốn đến với anh em nơi anh em đang ở?

Thiên Chúa của chúng ta là Người chăn cừu nhân lành để lại chín mươi chín con cừu chín và đến tìm kiếm mỗi chúng ta. Vị thần tạo ra hàng triệu ngôi sao có thời gian cho mỗi người chúng ta! Điều đó có tuyệt vời không? Không ai trong chúng ta ở ngoài ánh mắt và sự chăm sóc của Ngài. Ngài biết chính xác chúng ta đang ở đâu vào mỗi giây trong ngày.

¹ Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã dò xét tôi, và biết tôi. ² Chúa biết khi tôi ngồi, lúc tôi đứng dậy; Từ xa Chúa hiểu biết ý tưởng tôi. ³ Chúa xét nét nẻo đường và sự nằm ngủ tôi, Quen biết các đường lối tôi. ⁴ Vì lời chưa ở trên lưỡi tôi, Kia, hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã biết

trộn hết rồi. ⁵ Chúa bao phủ tôi phía sau và phía trước, Đặt tay Chúa trên mình tôi. ⁶ Sự tri thức đường ấy, thật diệu kỳ quá cho tôi, Cao đến nỗi tôi không với kịp! ⁷ Tôi sẽ đi đâu xa Thần Chúa? Tôi sẽ trốn đâu khỏi mặt Chúa? ⁸ Nếu tôi lên trời, Chúa ở tại đó, Ví tôi nằm dưới âm-phủ, kia, Chúa cũng có ở đó. ⁹ Nhược bằng tôi lấy cánh hừng đông, Bay qua ở tại cuối cùng biển, ¹⁰ Tại đó tay Chúa cũng sẽ dẫn dắt tôi, Tay hữu Chúa sẽ nắm giữ tôi. (Thi-thiên 139:1-10).

Một mối quan hệ với Chúa Kitô có giá trị hơn thế giới. Không có gì trên trái đất có thể so sánh với việc trở nên đồng nhất với Chúa Kitô. Đây là sự giàu có thực sự tồn tại mãi mãi (Lu-ca 16:11). Đó là điều tự nhiên khi muốn nói với người khác về nó. Phi-líp không thể kiềm chế bản thân. Anh phải tìm Na-tha-na-ên và nói với anh. Phản ứng đầu tiên của Na-tha-na-ên là gì? Khinh thường và hoài nghi! Na-tha-na-ên sống ở Cana xứ Galilê, ngay gần thị trấn Nazareth nơi Chúa Giêsu lớn lên.

Tuy nhiên, một cái gì đó trong nét mặt và niềm vui của Phi-líp đã khiến Na-tha-na-ên như một cái móc trong tim anh. Có điều gì đó khác biệt về Phi-líp mà, có lẽ, khiến anh tò mò. Nazareth ở gần Cana, thị trấn của Na-tha-na-ên và có lẽ Na-tha-na-ên biết một số điều đang diễn ra trong thành phố vào thời điểm đó, nhưng Phi-líp sẽ không tranh luận với anh ta về bất cứ điều gì — “Cứ đến và xem” là những điều mà Phi-líp có thể nói.

Nếu chỉ có Chúa Giêsu thể xác ở quanh chúng ta để giới thiệu người khác với Ngài hôm nay! Sẽ dễ dàng hơn để tiếp cận bạn bè và những người thân yêu của chúng ta? **“Hãy đến, gặp một người đàn ông nói với tôi tất cả những gì tôi từng làm,”** đó là bằng chứng của người phụ nữ Samari ở Giăng 4:29. Giá như tôi có thể khiến anh em gặp Chúa Giêsu. Tuy nhiên, cho đến khi Ngài đến, anh em và tôi là những người đại diện cho Ngài.

Ngay cả khi Na-tha-na-ên vẫn đang trong hành động tiếp cận Chúa Giêsu, Chúa, nhìn chăm chăm vào trái tim anh và nói với anh chính xác những gì Ngài nhìn thấy. **“Ồ đây là một người Do Thái thực sự, trong đó không có gì sai. ‘Làm sao Ngài biết tôi? Na-tha-na-ên hỏi. Chúa Giêsu trả lời, ‘Ta đã thấy ngươi khi ngươi vẫn còn ở dưới gốc cây và trước khi Phi-líp gọi ngươi’” (câu 47-48).** Na-tha-na-ên đã bị thuyết phục và chuyển đổi ngay tại chỗ chỉ bằng những từ đó. Làm thế nào có thể một kẻ hoài nghi như Na-tha-na-ên có thể có một bước ngoặt như vậy trong hệ niềm tin của mình chỉ sau một lần gặp gỡ? Một lần nữa, chúng ta thấy Chúa Giêsu chạm đến trái tim của ai đó chỉ bằng một vài từ. Ngài nhìn thấy Na-tha-na-ên và nhìn vào trái tim anh ta, giống như anh đã làm với Phi-ơ-rô. Cuộc gặp gỡ ngắn ngủi này sẽ thay đổi cuộc đời của Na-tha-na-ên từ thời điểm đó trở đi.

Chúng ta không biết chắc chắn, nhưng có khả năng Chúa Giêsu đã chỉ cho Na-tha-na-ên một điều mà anh ta đã nói với Chúa, có lẽ là ngày trước khi anh ta ngồi dưới gốc cây và. Có thể là, trong nỗi thất vọng của mình, anh ta đã ngồi xuống dưới gốc cây và xin Chúa tiết lộ chính mình cho anh ta. Một trái tim rộng mở, dễ chịu là tất cả những gì Thiên Chúa cần để tỏ mình ra cho ai đó và xoay chuyển cuộc sống của mình. Chúa làm điều đó mọi lúc; đó không phải là một điều khó khăn đối với Ngài. Chúng ta thấy nhiều câu chuyện như vậy trong Kinh thánh, và chúng vẫn đang xảy ra.

Anh em có đôi để biết Chúa tốt hơn không? Anh em có tự tin rằng Chúa yêu anh em sâu sắc như Sứ đồ Giăng không? Chúa nhìn thấy tất cả những gì bên trong, tốt và xấu, và vẫn yêu bạn với một tình yêu bất diệt. Nếu anh em tìm kiếm Ngài, Ngài hứa sẽ gặp anh em ở nơi anh em đang ở. Hãy cầu nguyện lời cầu nguyện đơn giản này:

Lạy Chúa Giêsu, xin hãy đến trong lòng con và thay đổi con. Con mệt mỏi với cuộc sống trống rỗng của con mà không có Ngài. Con ngoảnh mặt với sự tội lỗi và cuộc sống ích kỷ của con để sống cho Ngài. Hãy tha thứ cho tội lỗi của con và cho phép con đến nhà của Ngài. Tiết lộ tình yêu tuyệt vời của Ngài với con. Amen.

Keith Thomas.

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com